

На 15 августъ фелдмаршалъ Макензенъ изпрати на генералъ Бояджиевъ директива за настѣпление на I армия на 16 срещу 17 кмъ Леринъ. Още сѣщия день командувачиятъ I армия даде заповѣдъ за настѣпление. Споредъ заповѣдта I армия на 16 срещу 17 трѣбваше да настѣпи въ три колони, като захожда съ дѣсното си крило и има за ось на въртението 3-а дивизия, така:

Дѣсна колона — полковникъ Пашиновъ, съ 23-и полкъ, 2 $\frac{1}{2}$ планински батареи и два ескадрона, настѣпва къмъ Звезда и, следъ като се заслони откъмъ Корча, да продължи по пѣтя Биклица — Брезница — в. Бичъ, за да осигури фланга на армията.

Срѣдна колона — генералъ Митовъ — 8-а дивизия да настѣпи къмъ линията Суровичево — Чеганъ — Г. Родево;

Лѣва колона — генералъ Рибаровъ — 3-а дивизия да настѣпи къмъ линията Г. Родево — Струпино — Сборско — Няте.

Вечерята на 16 I армия заемаше укрепената си позиция по гръцката граница отъ Мала Рупа до Охридското езеро така: 3-а дивизия отъ Мала Рупа до Нидже планина; 8-а дивизия отъ Нидже планина до Прѣспанското езеро.

Къмъ 16 августъ въ щаба на I армия имаха сведения, че врагътъ е съсредоточилъ значителни сили въ долината на Вардаръ срещу XI армия, а предъ фронта на I армия се намиратъ: а) на фронта Корча — Леринъ 2000 души; б) на фронта Леринъ — Острово около две слаби сръбски дивизии; в) въ долината на р. Мъгленица — една сръбска дивизия; г) около Воденъ — една сръбска дивизия. Тѣзи сведения за противника, върху които се базираше планътъ за настѣпление на I армия, бѣха неточни. Силитъ на сърбитѣ бѣха подценени и се смѣташе, че силитъ на I армия сж по-големѣ. Въ сѣщностъ положението на сърбитѣ, поради бързото имъ изнасяне напредъ, бѣ се измѣнило въ тѣхна полза. На фронта, на който се насочваше главниятъ ударъ съ 8-а дивизия, сърбитѣ бѣха съсредоточили три дивизии (Дринската, Дунавската и Вардарската); на 20 клм. отъ Вардарската дивизия бѣ съсредоточена Тимошката дивизия, която можеше да се привлече на помощъ; срещу 3-а Балканска дивизия стоеше Шумадийската съ части отъ 122-а французка дивизия.

И така, вмѣсто 36000 сърби съ слаба артилерия, както предполагаше армейската група Макензенъ, срещу нашата I армия въ действителностъ стоеше цѣлата сръбска армия (130,000 души, 72 полски, 64 планински, 12 тежки орждия и 300 картечници). Освенъ това генералъ Сарай разполагаше съ резервъ, който можеше да изпрати въ помощъ на сърбитѣ, когато I армия имаше резервъ само единъ полкъ.

4. БОЕВЕ НА 11-и СЛИВЕНСКИ ПОЛКЪЗ ПРИ КАЎМАКЧА-ЛАНЪ ПРЕЗЪ АВГУСТЪ 1916 ГОДИНА

16 августъ На 16 августъ въ 4 часа командирътъ на 8-а дивизия даде заповѣдъ за настѣпление. Той насочи дивизията така:

1. Конница — полковникъ Данаиловъ — 3-а конна бригада съ придаденитѣ ѝ части (7 ескадрони, 4 полски орждия и една колояздачна рота) да се съсредоточи северно отъ Негочане. На